

Πώς πρέπει να εξομολογείται ο αμαρτωλός

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Δεν θα πρέπει να κατηγορής τον ένα ή τον άλλον όταν εξομολογείσαι, προφασιζόμενος ότι αυτοί έγιναν αίτιοι να αμαρτήσης, καθώς και ο Αδάμ την Εύαν, και η Εύα τον όφιν. Αλλά μόνον τον εαυτόν σου να κατηγορής, και την κακήν σου προαίρεσιν. «Ει θέλῃς κατηγορήσαι, κατηγόρησόν σου» σου λέγει ο Θεός Χρυσόστομος. Τι να λέγῃς δε εἰς τον πνευματικόν, σε συμβουλεύει ο Ἅγιος Ἰωάννης της Κλίμακος. «Εἰπέ και μη αἰσχυνθῇς. Εμόν το τραῦμα πάτερ, ἐμή η πληγή, ἐξ οικείας ραθυμίας, και ουκ ἐξ ἐτέρου προσγινομένη, ουδεὶς ταύτης αἴτιος, ουκ ἄνθρωπος, ου πνεῦμα, ου σῶμα, ου τι ἕτερον, ἀλλ' ἡ ἐμή ἀμέλεια».

Πρέπει να εξομολογήσαι με ἀλήθειαν και ευθύτητα καρδίας, φανερώνων ὅλας σου τας αμαρτίας, τοιουτοτρόπως, καθώς τας ἐπραξες, του τόπου, του χρόνου, της αιτίας, του αριθμοῦ και του τρόπου, (ἀνευ των ονομάτων των προσώπων ἐκείνων, με τα οποία πιθανόν να ἤμαρτες) χωρίς να προσθέσης η να αφαιρέσης τας μισάς αμαρτίας σου εἰς ἓνα πνευματικόν, και τας ἄλλας μισάς εἰς ἄλλον, καθώς κάμουν μερικοί. Αλλά να εξομολογηθῇς σε ἓνα πνευματικόν ἀπλά, με καρδίαν ἄδολον και

αληθινήν μετάνοιαν. Διότι αν εξομολογηθής με δόλον και επιφανειακά μόνον, να ξεύρης ότι, δεν θα γένη δεκτή η εξομολόγησίς σου εις τον Θεόν, που αγαπά την αλήθειαν. «Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας».

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Περί Εξομολογήσεως